

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>III K 356/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	<i>R. P. (1)</i>	<i>1. w dniu 03 października 2019 r. w W. przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z</i>	

nieustaloną kobietą doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 108 000 złotych E. i B. B. (1), w ten sposób, że zadzwonił na telefon stacjonarny (...), a następnie komórkowy (...) pokrzywdzonych podając się za prokuratora M. i nakłonił pokrzywdzonych do przekazania środków pieniężnych w związku z rzekomym atakiem hakerskim na rachunki bankowe pokrzywdzonych, czym wprowadził pokrzywdzonych w błąd co do swojej tożsamości oraz co do faktycznego przeznaczenia przekazanych mu środków pieniężnych, a w tym:

- przy skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) przekazała środki pieniężne w kwocie 39 000 złotych nieustalanej kobiecie,

- przy ul. (...) przekazała środki pieniężne w kwocie 14 000 złotych nieustalanej kobiecie,

- przy ul. (...) przekazał środki pieniężne w kwocie 35 000 złotych nieustalanej kobiecie,

- przy ul. (...) przekazał środki pieniężne w kwocie 20 000 złotych R. P. (1),

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. ***w dniu 03 października 2019 r. w W. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w kwocie 40 000 złotych W. B., w ten sposób, że zadzwonił na telefon stacjonarny (...), a następnie telefon komórkowy (...) pokrzywdzonej podając się najpierw za policjanta (...), a później za prokuratora, wyzyskała przekonanie o konieczności podjęcia współpracy z organami ścigania, spowodował, że pokrzywdzona udała się do placówek (...) Bank S.A. wypłacając z nich środki pieniężne w łącznej kwocie 40 000 złotych, a następnie***

odebrał środki od pokrzywdzonej w W. w P. M., czym wprowadził W. B. w błąd co do swojej tożsamości oraz faktycznego przeznaczenia przekazanych mu środków pieniężnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. w dniu 09 października 2019 r. w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w kwocie 114 000 złotych E. K., w ten sposób, że zadzwonił na telefon stacjonarny(...), a następnie telefon komórkowy (...) pokrzywdzonej podając się najpierw za policjanta (...), a później za prokuratora, wyzyskał przekonanie o konieczności podjęcia współpracy

z organami ścigania, spowodował, że pokrzywdzona udała się do placówek (...) wypłacając z nich środki pieniężne w łącznej kwocie 114 000 złotych, a następnie odebrał środki pieniężne w kwocie 64 000 złotych od pokrzywdzonej w K. na osiedlu (...), zaś pieniądze w kwocie 50 000 złotych pokrzywdzona zostawiła w miejscu wskazanym przez rzekomego prokuratora, tj. w koszu na śmieci znajdującym się przy ul. (...), czym wprowadził E. K. w błąd co do swojej tożsamości oraz faktycznego przeznaczenia przekazanych mu środków pieniężnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. w dniu 10 października 2019 r. w J. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu

		<p><i>z nieustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30 000 złotych K. G., w ten sposób, że zadzwonił na telefon stacjonarny (...), a następnie telefon komórkowy (...) pokrzywdzonego podając się za policjanta (...) M. S. i nakłonił pokrzywdzonego do przekazania środków pieniężnych w związku z rzekomym atakiem hakerskim na rachunki bankowe, a następnie odebrał przedmiotowe środki od pokrzywdzonego w K. przy pl. (...), czym wprowadził K. G. w błąd co do swojej tożsamości oraz faktycznego przeznaczenia przekazanych mu środków pieniężnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,</i></p> <p><i>tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</i></p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>W dniu 3 października 2019 r. na telefon stacjonarny E. B. (1) zadzwoniła kobieta, która przedstawiła się jako pracownik (...) R. P. (2). W trakcie rozmowy podała ona nr swojej legitymacji służbowej. Kobieta poinformowała E. B. (1), że przez hakerów został skopiowany jej dowód osobisty, który ma im posłużyć do pobrania pieniędzy z jej rachunku bankowego. Kontynuując rozmowę powiedziała również, że funkcjonariusze prowadzą akcję mającą na celu zapobiegnięcie skutkom ww. zdarzenia, aczkolwiek konieczne jest, aby wybrała ona na klawiaturze nr 112 celem dokonania weryfikacji tych informacji. W związku z powyższym wskazaniem E. B. (1) nie rozłączając połączenia wybrała na klawiaturze wskazany numer. Kobieta, z którą się połączyła miała za zadanie sprawdzić czy taka osoba, tj. R. P. (2) jest funkcjonariuszem (...). Poinformowała pokrzywdzoną, że osoba taka pracuje i za chwilę zadzwoni prokurator Marek Wróbel. Zapytała również E. B. (1) czy posiada ona telefon komórkowy. W związku z twierdzącą odpowiedzią poprosiła o podanie tego numeru wskazując, że od tego momentu powinna wykonywać polecenia</p>	zeznania E. B. (1)	1-5, 789-798	
--	--------------------	--------------	--

prokuratora. Po chwili na jej numer telefonu komórkowego zadzwonił mężczyzna, który przedstawił się jako prokurator okręgowy M. W., który rozmowę rozpoczął od opisania w szczególności na czym polegać ma akcja mająca na celu zapobiegnięcie utracie oszczędności. Pytał pokrzywdzoną w jakich bankach posiada konta bankowe i powiedział, że zależy im, aby uratować oszczędności, które posiadała kobieta. Mężczyzna podający się za prokuratora oraz kobieta podająca się za funkcjonariusza (...) w taki sposób prowadzili rozmowę, że E. B. (1) była przekonana, że rozmawia z funkcjonariuszami publicznymi. W wyniku całej sytuacji i wskazań mężczyzny E. B. (1) udała się do banku – rozmowa z mężczyzną podającym się za prokuratora trwała cały czas od momentu wyjścia z mieszkania. Uczulił ją również, aby nie rozmawiała z nikim innym oraz, aby nie odpowiadała na żadne pytania pracowników banków albowiem w budynku banku może być osoba współpracująca z przestępcami, a jest to tajna akcja policji. Mężczyzna zadawał kobiecie wiele pytań m.in. o zasób gotówki w banku. W odpowiedzi poinformowała, iż w tej placówce posiada 29

000 zł. W wyniku próby podjęcia ww. kwoty pracownik banku oświadczył, że nie może wypłacić tej sumy, a jedyna możliwa do otrzymania w tamtym momencie kwota to 10 000 zł. Mężczyzna polecił kobiecie, aby udała się do innego oddziału banku celem wypłaty reszty gotówki. W kolejnym banku podjęła kolejne 10 000 zł, a w następnym pobrała 19 000 zł. Po pobraniu ww. kwot pieniędzy E. B. (2) dostała polecenie udania się na ul. (...) i podążania tą ulicą w kierunku ul. (...). Idąc chodnikiem prawą stroną przy skrzyżowaniu z ul. (...) miała się zatrzymać i przekazać pieniądze osobie podającej się za policjanta. Po niespełna minucie podeszła do niej kobieta, której E. B. (1) przekazała 39 000 zł. W dalszym ciągu trwało połączenie z mężczyzną, który wydawał jej polecenia. Kolejnym wskazaniem było udanie się do Banku (...) SA Oddział XIV. W tej placówce E. B. (1) pobrała 14 000 zł. Idąc ul. (...) w kierunku ul. (...), gdy kobieta była już na wysokości ul. (...) dostała polecenie zatrzymania się i poczekania. E. B. (2) po ok. 15 minutach dostała kolejne polecenie udania się ul. (...) w kierunku ul. (...). Na wysokości ul. (...) dostała polecenie wrzucenia pieniędzy do stojącego kosza na śmieci.

E. B. (2) odmówiła w związku z czym pieniądze odebrała od niej kobieta, która podawała się wcześniej funkcjonariusza Policji. Kobieta otrzymała polecenie udania się do domu. Pokrzywdzona poinformowała mężczyznę, że rozładuje jej się telefon i nie będzie miał on możliwości skontaktować się z nią. Po powrocie do domu kobieta niezwłocznie podłączyła telefon do ładowania. Po włączeniu telefonu zadzwonił znów ten sam mężczyzna, który poprosił, aby dała do słuchawki swojego męża. B. B. (1) wezwał taksówkę. Mężczyzna udał się na ul. (...) do oddziału banku (...) S.A. W trakcie jazdy cały czas trwało połączenie z osobą podającą się za prokuratora. Ww. placówce mężczyzna wypłacił 35 000 zł. Po wyjściu z banku mężczyzna podający się za prokuratora polecił mu iść ul. (...) i ukośną ścieżką w kierunku (...). Podeszła do niego kobieta, której przekazał pieniądze. B. B. (2) udał się do kolejnego oddziału banku (...) SA na ul. (...) gdzie pobrał 20 000 zł. Po wyjściu z banku otrzymał polecenie udania się na drugą stronę w kierunku bloku mieszkalnego. Obok apteki podszedł do niego mężczyzna, który przedstawił się jako policjant M. powiedział, że przyszedł po pieniądze.

Mężczyzną tym był R. P. (1). B. B. (2) przekazał mu gotówkę po czym udał się do domu. W czasie gdy mężczyzny nie było w mieszkaniu E. B. (1) pomyślała, że może to być oszustwo. Zadzwoiła ona do swojego syna. Opisała mu szczegółowo co się stało. W związku z tym syn zadzwonił do (...), gdzie stwierdzono, że jest to oszustwo i że należy powiadomić Policję. Łączna wartość strat wynosi 108 000 zł na szkodę E. oraz B. B. (2).		
zeznania B. B. (1)	12-14, 789-798	
potwierdzenia wypłat	7-9	
protokoły zatrzymania rzeczy	17-19, 21-23	
monitoring ul. (...)	20	
protokół okazania osoby	42- 43	
protokół oględzin rzeczy wraz ze zdjęciami	44-48, 48-51	
protokół tymczasowego zajęcia mienia ruchomego	62-70	
protokół zatrzymania osoby	29-31	
protokół przeszukania	33-34	
protokół przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych	37-39	

przedmiotów, wraz ze spisem i opisem rzeczy			
protokół oględzin rzecz telefon komórkowy wraz z wydrukami zdjęć	79-81, 82-83		
w całości zeznania A. B.	102-104, 862-863		
analiza bilingów	136 - 139		
protokół oględzin rzeczy wraz z wydrukiem zdjęć	149 – 150, 151- 152		
W dniu 3 października 2019 r. W. B. otrzymała telefon na swój numer stacjonarny z numeru zastrzeżonego. Kobieta, która do niej zadzwoniła przedstawiła się jako A. P. z CBS. Oświadczyła, że dzwoni w sprawie akcji przeciwko hakerom opróżniającym konta bankowe emerytów. Kobieta zadawała wiele pytań w szczególności w jakich bankach ma konta. Po uzyskaniu odpowiedzi oświadczyła, że musi wiedzieć ile pieniędzy jest na kontach bo inaczej nie będzie w stanie pomóc. Kobieta oświadczyła również, że najbardziej zagrożone są konta, na którym znajdują się oszczędności powyżej 100 000 zł. Pod wpływem emocji W. B. powiedziała, że na koncie w GetIn Banku zgromadziła oszczędności w kwocie powyżej 100 000 zł. Kobieta poleciła	zeznania W. B.	225-226, 236, 288, 788-798	

W. B., że zadzwoni na jej numer telefonu komórkowego, a z numeru stacjonarnego poleciła zamówić taksówkę. Kobieta rozłączyła się po czym zadzwoniła na telefon komórkowy. Powiedziała W. B., aby ta trzymała komórkę blisko, aby ona słyszała jak zamawia taksówkę. Powiedziała również, że ma wypłacić 50 000 zł lub tyle pieniędzy, ile będzie to możliwe w banku.

W oddziale GetIn Bank przy (...) (...) 47 kobieta wypłaciła 20 000 zł, a w kolejnym oddziale wypłaciła następne 20 000 zł. Kobieta podająca się za funkcjonariusza (...) oświadczyła, że za moment zadzwoni do W. B. prokurator Ryszard Dębicki. Po chwili z numeru zastrzeżonego zadzwonił telefon. To był męski głos bez akcentu. Oświadczył, że przestępcy śledzą kobietę, a w związku z tym, że tak znaczą gotówkę ma przy sobie zasadne będzie jak odbierze tę gotówkę funkcjonariusz Policji T. N.. Kobieta według wskazania udała się do P. M. gdzie usiadła na ławce. Po około 5 minutach podszedł do niej R. P. (1), który przedstawił się jako T. N.. Kobieta przekazała mu 40 000 zł.

potwierdzenie wypłaty gotówkowej

227

protokoły zatrzymania rzeczy	258-261, 262-265, 266--269		
protokół oględzin rzeczy wraz ze zdjęciami	270-274, 275-279		
protokół okazania	284-285		
analiza bilingów	311		
<p>W dniu 9 października 2019 r. na numer stacjonarny E. K. z numeru zarejestrowanego w sieci telefonicznej na terytorium Wielkiej Brytanii zadzwoniła kobieta, która oświadczyła, że jest funkcjonariuszem (...) i nazywa się M. N.. Oświadczyła, że dzwoni w sprawie korupcji, która zaistniała w banku, a która doprowadzi do tego, że do godz. 17:00 z konta E. K. znikną oszczędności. Kobieta wskazała swój nr służbowy (...) powiedziała również, że w celu zweryfikowania jej tożsamości może ona rozłączyć się i wykonać połączenie pod nr 997 lub 112 i tam zasięgnąć stosownej informacji. Po zakończenie połączenia E. K. zadzwoniła pod ww. nr tel. gdzie powzięła informacje, że kobieta, z którą nawiązała połączenie to porucznik M. N.. Ponownie na numer stacjonarny zadzwoniła osoba podająca się za funkcjonariusza (...).</p>	<p>zeznania E. K.</p>	<p>339 - 342, 405-407, 904-908</p>	

Zapytała, czy kobieta potwierdziła jej wiarygodność w związku z otrzymaniem potwierdzenia powiedziała jej, że rozmowa jest nagrywana oraz, że zadzwoni do niej prokurator. Po chwili w słuchawce odezwał się męski głos. Osoba ta przedstawiła się jako prokurator M. z Prokuratury Okręgowej. Osoba dzwoniąca poinformowała, że rachunek bankowy E. K. został wytypowany do „opróżnienia”. W trakcie dalszej rozmowy mężczyzna pytał w jakim banku kobieta ma konto i jakie oszczędności. W związku z odpowiedzią, że posiada konto w (...) i oszczędności ok. 220 000 zł. Mężczyzna kazał kobiecie się ubrać, wyjść na zewnątrz oraz dodał, że od tego momentu jest ona obserwowana. Kolejnym poleceniem było udanie się do banku celem wyjęcia kwoty pieniędzy wskazał również, aby wzięła telefon komórkowy oraz ładowarkę do telefonu. Około godz. 11:39 zadzwonił ponownie tym razem na numer komórkowy. Wskazanie było, aby nie przerywała ona połączenia i aby cały czas była z nim na linii. Kobieta udała się do banku przy ul. (...) w K., przed wejściem do banku schowała telefon do torby, ale nie rozłączyła się.

W banku (...) SA kobieta wypłaciła 64 000 zł. Następnie osoba podająca się za prokuratora poleciła, aby kobieta udała się w kierunku biurowca przy Rondzie (...). Kobieta zauważyła mężczyznę, który ją obserwował. Po 20 – 25 minutach mężczyzna kazał kobiecie iść obok sklepu (...) w głąb osiedla (...). Na polecenie człowieka dzwoniącego kobieta zatrzymała się przy klinice (...) poinformował kobietę, że niebawem podejdzie do niej R. N. i aby przekazała mu pieniądze. Podszedł do niej mężczyzna, który ją uprzednio obserwował, gdy kobieta była pod biurowcem. Mężczyzną tym był R. P. (1), który następnie odebrał od niej ww. pieniądze. Następnie kobieta udała się do kolejnej placówki bankowej, w której jednak odmówili wypłaty pieniędzy ze względu na przekroczenie limitu dziennego. Mężczyzna podający się za prokuratora zezłościł się na kobietę i oświadczył, że jeżeli w innej placówce bankowej nie dokona wypłaty zostanie obciążona grzywną. W związku z zaistniałą sytuacją kobieta poszła do placówki banku (...) na (...) (...)K.. W tej placówce E. K. podjęła 50 000 zł. Po wyjściu z banku kobieta zorientowała się, że jej telefon prawie się rozładował. W związku z

<p>czym dostała polecenie od mężczyzny, aby poszła do najbliższej kawiarni i tam naładowała telefon. W toku dalszej rozmowy mężczyzna polecił kobiecie udać się w rejon sklepu (...). Polecił kobiecie wrzucić pieniądze głęboko do kosza zamontowanego przy wiacie z wózkami. Kobieta postąpiła zgodnie z poleceniem i wrzuciła do kosza 50 000 złotych.</p>			
potwierdzenie wypłaty gotówkowej	346-348		
protokół zatrzymania rzeczy	363--366		
protokół oględzin połączonych z odtwarzaniem zapisów wizualnych	384-401		
wykaz połączeń	373-379		
wykaz dowodów rzeczowych	442, 445-446		
<p>W dniu 10 października 2019 r. na telefon stacjonarny K. G. zamieszkującego w J. zadzwonił mężczyzna podający się za policjanta CBŚ M. S., który poinformował K. G., iż jego rachunek bankowy zagrożony jest cyberprzestępczością i w ciągu doby środki tam zgromadzone mają zostać przejęte przez nieuprawione osoby.</p>	<p>zeznania K. G.</p>	<p>195-196, 211-212, 795</p>	

<p>Mężczyzna podający się za funkcjonariusza Policji polecił K. G., aby ten zweryfikował jego dane dzwoniąc pod numer 997. K. G. tak uczynił i potwierdził, iż jest to akcja służb. Następnie podał swój numer telefonu komórkowego i rozmowa była kontynuowana z wykorzystaniem tego numeru. K. G. udał się do oddziału (...), gdzie wypłacił 30 000 złotych. Następnie otrzymał polecenie, aby udać się do K. w okolice pl. (...). Zaparkował swój samochód na ul. (...). Zgodnie z instrukcją oczekiwał na przyście mężczyzny, który odbierze pieniądze w celu zweryfikowania ich autentyczności. Po około 15 minut do K. G. podszedł R. P. (1), który zabrał kwotę 30 000 złotych. K. G. wrócił do domu, gdzie zorientował się, że padł ofiarą oszustwa.</p>			
<p>potwierdzenie wypłaty gotówkowej</p>	<p>198</p>		
<p>informacje od operatora (...) S.A.</p>	<p>203-208</p>		
<p>tablica pogładowa</p>	<p>211-212</p>		
<p>zdjęcie z monitoring</p>	<p>214</p>		
<p>W dniu 11 października 2019 r., o godz. 00:25, funkcjonariusze Policji</p>	<p>zeznania A. B.</p>	<p>102-104, 862</p>	

<p>zatrzymali R. P. (1) w autobusie relacji K. – G..</p> <p>Podczas przeszukania ujawniono m.in. telefon komórkowy marki M. o nr (...): (...), (...) wraz z kartą SIM O. o nr: (...) oraz telefon komórkowy marki (...) o nr (...): (...) o nr (...).</p> <p>Ponadto ujawniono przy R. P. (1) łącznie kwotę 78 190 złotych.</p> <p>Podczas pobytu w K. R. P. (1) zatrzymał się w hostelu przy ul. (...).</p>			
protokół zatrzymania osoby	29		
protokół przeszukania pomieszczenia	33-34		
protokół przeszukania osoby	37-39		
protokół tymczasowego zajęcia mienia ruchomego	62-70		
protokół oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną	71-77		
protokoły oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną	79-81, 82-83, 84-88, 89-100, 149-152		
Jak wynika z analizy połączeń telefonicznych numeru (...), którym posługiwał się R. P. (1) w dniach popełnienia czynów zabronionych na ww. numer telefonu	analiza bilingów	136-139, 311	

wykonywano połączenia z numeru zarejestrowanego w Wielkiej Brytanii (...). W dniu 03 października 2019 r.

o godz. 13:04 oskarżony znajdował się w okolicy ul. (...) w W. i w tym czasie prowadził rozmowę z ww. numerem brytyjskim. Następnie

o godz. 13:25 znajdował się w okolicy adresu (...) 66/70 i 107. W tym czasie E. B. (1) przekazywała nieustalonej kobiecie pieniądze na ul. (...). R. P. (1) znajdował się w pobliżu tego miejsca. Następnie mężczyzna zamówił taksówkę w (...) i udał się do centrum W., a o godz. 16:15 udał się w okolice ul (...). W tym czasie prowadził rozmowę z osobą posługującą się ww. numerem brytyjskim. Następnie R. P. (1) odebrał od B. B. (1) kwotę 20 000,00 złotych.

W dniu 08 października 2019 r. telefon nr (...) użytkowany przez R. P. (1) załogował się do sieci na terenie K.. Z historii logowań wynika, że mężczyzna przebywał tam do dnia 09 października 2019 r. godz. 18:13. Z drugim numerem (...), który został zabezpieczony przy R. P. (1) w dniach 8-9 października 2019 r. wielokrotnie kontaktował się brytyjski numer telefonu. Numery (...) i (...) logowały się przy Al. (...) w K. obejmując swym zasięgiem miejsce

przekazania pieniędzy przez E. K. (ul. (...) w K.). W dniu 09 października 2019 r. od godzin 18:56 R. P. (1) posługując się numerem 514-269-961 do chwili zatrzymania przebywał na terenie K..			
wykaz połączeń	179-182		
notatka	294		
<p>R. urodził się (...) Posiada wykształcenie średnie. Z zawodu jest mechanikiem Jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Przebywając na wolności utrzymywał się z pomocy społecznej. Jest rozwiedziony. Ma dorosłą córkę w wieku 27 lat. W przeszłości R. P. (1) był wielokrotnie karany.</p> <p>Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 02 czerwca 2017 r. pod sygn. X K 725/16 orzeczoną karę 2 lat pozbawienia wolności (obejmującą cztery kary pozbawienia wolności: 6 miesięcy, 1 roku, 6 miesięcy oraz karę 8 miesięcy – cztery kary orzeczone z czego dwie kary za czyny przeciwko mieniu z art. 278 § 1 k.k.). Kara została wykonana w dniu 25 stycznia 2019 r.</p> <p>Stan psychiczny R. P. (1) w chwili popełnienia czynów wyżej opisanych nie znosił, ani nie ograniczał zdolności rozpoznania</p>	dane osobopoznawcze	75	

<p>jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli psychiatrzy nie rozpoznali u R. P. (1) choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali natomiast zaburzenia osobowości po urazie czaszkowo-mózgowym i nadużywaniem alkoholu. Biegły psycholog wskazał, że aktualna postawa R. P. (1) pozostaje zdominowana jego potrzebą do prezentowania aktualnie pogorszonego przystosowania, której towarzyszy prawdopodobna tendencja do agrawacji objawów zaburzeń przetwarzania informacji.</p>			
<p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>	<p>855-856,</p>		
<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>455c-455e, 467-474,</p>		
<p>opinia sądowo-psychologiczna</p>	<p>467-474</p>		
<p>opinia sądowo-psychologiczna uzupełniająca</p>	<p>659-664</p>		
<p>odpisy wyroków</p>	<p>173, 174, 306-307, 308-310</p>		
<p>opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca</p>	<p>666-669</p>		

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.2	R. P. (1)	Jak w pkt. 1.1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W nieustalonym miejscu i czasie nie wcześniej niż w październiku 2019 r. oskarżony spotkał w klubie, w którym grał na maszynach mężczyznę o imieniu (...). Zaproponował on zarobienie pieniędzy, aby mógł się „odkrecić, dostać za to parę groszy”. Oskarżony mówi, że nie zna „gościa”, ale to „kawał chłopa”. W klubie (...) przekazał oskarżonemu dwa telefony, aby można było się porozumieć. N/n mężczyzna czasem dzwonił, aby oskarżony pojechał na ulicę „taką i taką i pod dany adres, żeby podejść do kobiety odebrać pieniądze”. Na drugi telefon dzwonił z informacją gdzie mężczyzna ma zawieźć odebraną gotówkę. Za wykonane zadanie oskarżony otrzymywał 500 zł. Zatrzymano go w autobusie, gdzie</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	789-791	

<p>przy sobie miał znaczną ilość gotówki, którą wygrał na maszynach. Nikt oskarżonego nie uświadomił, że bierze udział w przestępczym procederze. R. P. (1) obawiał się o swoje życie bo „to były rosłe chłopy, takie byki, a istnieje możliwość, że mogli by mi coś zrobić niedobrego”. Powyższe twierdzenia oskarżonego nie zasługują na miano wiarygodnych, albowiem nie pozostają one w sprzeczności z ustaleniami postępowania dowodowego oraz doświadczeniem życiowym.</p>			
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
	<p>zeznania E. B. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem są one logiczne, konsekwentne i spójne. Wskazać należy, że zeznania złożone przez świadka na etapie postępowania przygotowawczego są zbieżne z zeznaniami w postępowaniu sądowym. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci wykazu połączeń i analizy bilingów.</p>	

zeznania B. B. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego albowiem są one logiczne spójne i konsekwentne. Zeznania złożone przez świadka na rozprawie oraz w postępowaniu przygotowawczym są zbieżne, a więc Sąd dał im walor wiarygodności, a dodatkowo znajdują one potwierdzenie m.in. w zapisach monitoring oraz analizie monitoringu. Świadek rozpoznał oskarżonego jako mężczyznę, któremu przekazał pieniądze przy ul. (...) w W..</p>	
zeznania A. B.	<p>Zeznania świadka są w pełni wiarygodne, bowiem pochodzą od funkcjonariusza Policji, który wykonuje zawód zaufania publicznego. Jej zeznania są całkowicie spójne i konsekwentne. Ponadto jest osobą obcą dla oskarżonego, brak więc jest powodów dla których miałyby go bezpodstawnie oskarżać. Dla świadka była to rutynowa interwencja, jedna z wielu podobnych czynności służbowych.</p>	
zeznania K. G.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem są one logiczne spójne i konsekwentne. Zeznania złożone przez świadka na rozprawie oraz w postępowaniu przygotowawczym są zbieżne, a dodatkowo znajdują potwierdzenie</p>	

	m.in. w zapisach monitoring.	
zeznania W. B.	Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej, albowiem są one logiczne spójne i konsekwentne. Świadek szczegółowo opisała wydarzenia z dnia 03 października 2019 r. Zeznania złożone przez świadka na rozprawie oraz w postępowaniu przygotowawczym są zbieżne, a dodatkowo znajdują potwierdzenie m.in. w zapisach monitoring oraz w analizie bilingów.	
zeznania E. K.	W ocenie Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Pochodzą one od osoby bezstronnej, która przy tym była osobą poszkodowaną przestępstwem. Wskazać należy również, że zeznania złożone przez świadka na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego w nieznacznym sposób różnią się od siebie. Jak jednak zeznała, zdarzenie to wywołało i nadal wywołuje w niej duże emocje, m.in. dlatego, że pieniądze, które straciła stanowiły część zadośćuczynienia, które otrzymała po śmierci męża. Zeznania świadka korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zapisach	

	monitoringu oraz wykazach połączeń.	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego D. P. złożonym na rozprawie jedynie w niewielkiej części, tj. w zakresie, w którym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, bowiem tylko w tym zakresie wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Podkreślić jednak należy, że oświadczenie oskarżonego o przyznaniu się do winy zostało potraktowane z dużą ostrożnością, albowiem oskarżony zasłaniając się niepamięcią właściwie nie potrafił określić, czy przyznaje się do popełnienia wszystkich czynów czy tylko niektórych, a jeżeli tak – to do których.	
Opinia sądowo-psychiatryczna	Sąd uznał opinie biegłych lekarzy psychiatrów oraz biegłego psychologa za pełne, jasne należycie umotywowane i fachowe. Potrzeba sporządzenia opinii uzupełniających związana była z okolicznością dołączenia do materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie opinii i orzeczeń dotyczących dotychczasowego leczenia psychiatrycznego oraz neurologicznego. W ocenie	

	<p>Sądu biegli w jednoznaczny sposób rozstrzygnęli wątpliwości co do stanu poczytalności oskarżonego w czasie czynów. W czasie badania oskarżony był w powierzchownym, zbywającym kontakcie, na część zadawanych pytań nie udzielił odpowiedzi, zasłaniając się niepamięcią. Był w wyrównanym nastroju i napędzie. Nie ujawnił objawów psychotycznych i jego zachowanie nie wskazywało na ich przeżywanie. Wskazać również należy, że postawa oskarżonego pozostawała zdominowana potrzebą badanego do prezentowania pogorszonego przystosowania. W związku z powyższym w oparciu o zebrane dane w aktach sprawy biegłe nie rozpoznały u R. P. (1) choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Jego stan psychiczny w odniesieniu do zarzuconych mu czynów nie znosił ani nie ograniczał zdolności rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.</p>	
Opinia sądowo-psychologiczna		
Opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca		

Opinia sądowo-psychologiczna uzupełniająca		
potwierdzenia wypłat	Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. Treść tych dokumentów, jak również zapisy monitoringu nie były kwestionowane przez strony postępowania.	
monitoring z kamer znajdujących się w pobliżu miejsc popełnienia czynów zabronionych		
protokoły okazania osoby/ wizerunku		
protokoły oględzin rzeczy wraz ze zdjęciami		
protokoły zajęcia mienia ruchomego		
protokół zatrzymania osoby		
protokół przeszukania		

protokół przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych przedmiotów, wraz ze spisem i opisem rzeczy			
protokół oględzin rzecz telefon komórkowy wraz z wydrukami zdjęć			
notatki urzędowe			
analiza bilingów			
protokół oględzin rzeczy wraz z wydrukiem zdjęć			
protokół oględzin połączonych z odtwarzaniem zapisów wizualnych			
informacja z Krajowego Rejestru Karnego			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony R. P. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych	

mu czynów (k. 55-56, 109-110, 120, 453-455).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na etapie postępowania sądowego (k. 789-790) w zakresie, w jakim podawał, że pieniądze, które zostały przy nim ujawnione w momencie zatrzymania były pieniędzmi, które wygrał grając na automatach do gier. Sąd również nie dał wiary, aby oskarżony dokonywał czynów objętych aktem oskarżenia pod wpływem lęku o swoje życie i zdrowie w wyniku działania mężczyzny o imieniu/pseudonimie (...). Wskazać również należy, że na etapie postępowania sądowego oskarżony co chwilę zmieniał linię obrony. Początkowo przyznał się do wszystkich zarzuconych, mu czynów, a po chwili stwierdził, że „nie wiem, nie pamiętam” etc. Wyjaśnienia w tym zakresie są bowiem niespójne, nielogiczne i pozostają w jaskrawej sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, w szczególności zeznaniami pokrzywdzonych, świadków E. i B. B. (1), K. G., W. B. oraz E. K. oraz protokołami okazania osoby, na których ww. świadkowie jednoznacznie

		stwierdzili, że rozpoznają oskarżonego. W tych okolicznościach twierdzenia oskarżonego należy potraktować jako przyjętą linię obrony, próbę usprawiedliwienia swojego zachowania przede wszystkim pod kątem minimalizacji skutków własnego czynu, jak również poprzez sugerowanie nieznacznego przyczynienia się do zaistniałego zdarzenia.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II, III, IV, V	R. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<i>W przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż ujawniony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że oskarżony R. P. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, popełnił zarzucane mu czyny i pozwala bez żadnych wątpliwości</i>			

**na uznanie jego winy
za udowodnioną.**

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony R. P. (1) dopuścił się wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przepis ten chroni cudze mienie, czyli własność i wszelkie inne prawa o charakterze majątkowym.

Przedmiotem ochrony jest całokształt sytuacji majątkowej danej osoby, czyli ogół praw majątkowych, które jej przysługują.

Czynnikiem doprowadzającym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem jest błąd, czyli rozbieżność między obiektywną rzeczywistością a wyobrażeniem o niej lub jej odbiciem w świadomości podmiotu. Może on polegać na urojeniu (fałszywym wyobrażeniu) istnienia

pewnych okoliczności lub cech stanu rzeczy, które w rzeczywistości nie występują, lub na nieświadomości występujących w rzeczywistości okoliczności. Czynności sprawcze realizowane przez sprawcę muszą doprowadzić do skutku w postaci rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem. Rozporządzenie mieniem oznacza każdą dyspozycję majątkową o skutkach rzeczowych lub o skutkach obligacyjnych. Chodzi tu więc o wszelkie czynności, które prowadzą do zmiany stanu majątkowego, a w szczególności prowadzą do zmiany we władaniu mieniem, między dysponentem mienia a sprawcą. Rozporządzenie mieniem musi mieć charakter niekorzystny. Do niekorzystnego rozporządzenia mieniem należy zaliczyć wszelkie działania bądź sytuacje, które w majątku pokrzywdzonego powodują jakiegokolwiek niekorzystne zmiany. Do wprowadzenia w błąd skutkującego niekorzystnym rozporządzeniem mieniem wystarczające jest więc wywołanie błędnego wyobrażenia o okolicznościach decydujących o rozporządzeniu lub sposobie rozporządzenia (wyrok SN z 2 października 2015 r., III

KK 148/15, LEX nr 1816561).

Oдноśnie znamion strony podmiotowej należy wskazać, że przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. przestępstw kierunkowych.

Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni kierunkowy powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (postanowienie SN z 4 stycznia 2011 r., III KK 181/10, Lex).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala uznać za udowodnione, iż oskarżony R. P. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami dokonał przestępstwa oszustwa przy wykorzystaniu metody na tzw. „policjanta/prokuratora”. Jak wynika z przeprowadzonego

postępowania dowodowego do pokrzywdzonych każdorazowo dzwoniło z numerów telefonów zarejestrowanych w zagranicznych sieciach telekomunikacyjnych, głównie w Wielkiej Brytanii oraz Niemczech. W tych samych krajach zarejestrowane były numery telefonów, z których kontaktowano się z oskarżonym w dniach wskazanych w poszczególnych zarzutach. Brak jest dowodów, które wskazywałyby na to, że to oskarżony pełnił rolę osoby telefonującej do pokrzywdzonych i podających się za prokuratora lub oficera (...). Nie zwalnia to jednak oskarżonego z odpowiedzialności karnej za zarzucane mu czyny. Oskarżony działał bowiem wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. R. P. (1) miał świadomość, że pieniądze, które odbierał mają zostać wyłudzone metodą „na wnuczka/policjanta”. Oskarżony przyznał, iż słyszał o metodzie oszustwa „na wnuczka/policjanta”. Nie ma przy tym znaczenia, czy osoba kontaktująca się z pokrzywdzonym przedstawi się jako prokurator lub policjant. Istotne jest to, że nieustalona osoba usiłowała wprowadzić

pokrzywdzonego w błąd, a oskarżony wiedział, przy wykorzystaniu jakiej metody ma zostać dokonane przestępstwo oszustwa. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego m.in. w zakresie, w jakim twierdził on, iż nie wiedział w jakim mechanizmie przestępczym uczestniczył. Proceder przestępstwa oszustwa przy wykorzystaniu tzw. metody „na wnuczka/policjanta” jest powszechnie znany. Tym samym oskarżony odbierając pieniądze od pokrzywdzonych wiedział, w jakim procederze uczestniczy. Oskarżony przedstawiał się jako funkcjonariusz Policji. O istotnej roli oskarżonego w całym procederze świadczy również to, że podczas zatrzymania funkcjonariusze Policji znaleźli przy nim ponad 76 000 złotych. Sąd uznał za niewiarygodną wersję oskarżonego, iż wygrał on te pieniądze w kasynie. Ponadto zabezpieczona ilość gotówki przy oskarżonym podważa wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał, że za odbiór pieniędzy od pokrzywdzonych miał otrzymywać jednorazowo 500 złotych. Należy zauważyć, iż kwota pieniędzy ujawniona przy oskarżonym stanowi mniej więcej połowę sumy

pieniędzy, którą stracili pokrzywdzeni w K. i K..

Nie umniejsza roli oskarżonego to, że głównie odbierał on pieniądze, a nie kontaktował się telefonicznie z pokrzywdzonymi.

Wskazać bowiem należy, że za współsprawstwo odpowiada ten, kto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wykonuje czyn zabroniony. Jest to sprawstwo oparte na porozumieniu dotyczącym wspólnego wykonania czynu zabronionego, które charakteryzuje się po stronie każdego ze współników (partnerów) odgrywaniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego. Rozwiązanie przyjęte w art. 18 § 1 k.k. znajduje zastosowanie do tzw. współsprawstwa właściwego

(dopełniającego), charakteryzującego się tym, że poszczególni współdziałający wypełniają znamiona czynu zabronionego tylko w części ustalonej w wyniku podziału ról. Konstrukcja ta pozwala przypisać każdemu ze współdziałających całość wynikającego z porozumienia czynu zabronionego, a nie tylko wyodrębniony fragment zachowania każdego z nich. Z istoty konstrukcji współsprawstwa wynika więc, że każdy ze

współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego (wspólnie i w porozumieniu) przestępstwa, a więc także i w tej części, w jakiej znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego ze współsprawców (zob. także post. SN z 5.7.2018 r., V KK 206/18, L.; wyr. SA w Katowicach z 9.1.2014 r., II AKA 477/13, L.). Podobnie w postanowieniu z 17.9.2008 r. (III KK 274/08, KZS 2009, Nr 1, poz. 19) Sąd Najwyższy stwierdził, że przypisanie przestępstwa w postaci współsprawstwa oznacza odpowiedzialność karną za wspólne działanie, choćby sprawca sam nie wypełnił znamion przypisanego czynu, jeżeli tylko działanie innych akceptował i w nim uczestniczył. Oskarżony godząc się na odbiór pieniędzy wyłudzonych od pokrzywdzonych metodą oszustwa „na wnuczka/policjanta” godził się i akceptował jednocześnie zachowanie osób współdziałających. Istotą współsprawstwa jest akceptacja własnego wkładu współsprawcy w realizację przestępnego celu oraz świadomość uzupełniania tym samym działań innych osób. Współsprawstwo, od strony przedmiotowej nie musi polegać na realizacji wszystkich

znamion czasownikowych ujętych w opisie czynu zabronionego. Wymaga natomiast, by sprawca podjął takie zachowanie, które na gruncie przyjętego porozumienia stanowiło konieczny lub bardzo istotny warunek realizacji przez innego współsprawcę znamion czynu zabronionego. Wystarczy więc, że oskarżeni w ramach podziału ról, podejmowali takie działania, które z działaniami pozostałych uczestników porozumienia zmierzały do dokonania przypisanego czynu.” – wyrok SA w Warszawie z dnia 18 października 2018 r., II AKa 169/18, Lex nr 2622690.

Wskazać należy, że w metodzie oszustwa na „policjanta/prokuratora/wnuczka” sprawcy „krok po kroku” przekazują pokrzywdzonym informacje, jak mają postępować, aby na koniec wrzucili pieniądze do kosza na śmieci albo zostawili je w innym ustalonym miejscu. Metoda takiego działania ma na celu, aby nie dochodziło do bezpośredniego spotkania pokrzywdzonych z osobą odbierającą pieniądze. Z reguły inna osoba kontaktuje się z pokrzywdzonym podając się za policjanta lub wnuczka, a inna osoba ma za zadanie

odebrać pieniądze od pokrzywdzonego.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Zadaniem oskarżonego było odebranie pieniędzy od pokrzywdzonych, a następnie przekazanie ich innej osobie. Inne osoby z kolei wprowadziły pokrzywdzonych w błąd, na skutek czego miały on rozporządzić swoim mieniem. W ocenie Sądu przytoczone wcześniej okoliczności wskazywały oskarżony, że obejmował swoim zamiarem całość czynów zabronionych, które były zaplanowane. Oskarżony pozostawał w stałym kontakcie z osobami, które dzwoniły do pokrzywdzonych i wprowadzały ich w błąd co do rzekomego udziału w akcji służb. Wszystkie te osoby, w tym oskarżony, działali wspólnie i w porozumieniu.

Oskarżony R. P. (1) działał w każdym z przypadków w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Pierwszy z zarzucanych oskarżonemu czynów wypełnił znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Dalsze trzy czyny zostały zakwalifikowane jako czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oszustwo na szkodę E.

i B. B. (1):

Postępowanie dowodowe wykazało, że to R. P. (1) odebrał pieniądze od B. B. (1). Pokrzywdzony rozpoznał oskarżonego. To temu mężczyźnie przekazał pieniądze przy ul. (...) w W.. Ponadto oskarżony był obecny w pobliżu miejscu (okolice ul. (...)) i w czasie, w którym E. B. (1) przekazała pieniądze kobiecie podającej się za funkcjonariuszkę Policji. Materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że oskarżony R. P. (1) działając wspólnie i w porozumieniu nieustalonymi osobami, popełnił zarzucany mu czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oszustwo na szkodę

W. B.

Kamery monitoringu zarejestrowały, jak oskarżony R. P. (1) idzie za pokrzywdzoną W. B. (k. 274, 278-279). Podczas czynności okazania wizerunku pokrzywdzona nie rozpoznała sprawcy zdarzenia z dnia 03 października 2019 r., gdyż sprawca miał okulary i kaszkiet na głowie w kolorze beżowym w drobną kratkę, a wizerunki okazanych jej mężczyzn nie miały tych elementów (protokół okazania - k. 284-285). Pokrzywdzona

jest przekonana, że mężczyzna który siedł za nią jest tym samym mężczyzną, któremu przekazała 40 000 złotych (protokół przesłuchania pokrzywdzonej – k. 288). Na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2020 r. pokrzywdzona rozpoznała w oskarżonym mężczyznę, który odebrał od niej pieniądze w dniu 03 października 2019 r. Porównanie wizerunku oskarżonego z wizerunkiem mężczyzny, który poruszał się za pokrzywdzoną prowadzi do wniosku, że to jest ta sama osoba.

Oszustwo na szkodę E.

K.

Postępowanie dowodowe wykazało, że to R. P. (1) odebrał pieniądze od E. K., albowiem kamery monitoringu zarejestrowały wizerunek oskarżonego na miejscu zdarzenia (k. 214). Numery (...) i 796-893-896, którymi posługiwała się oskarżony, w dniu 09 października 2019 r. logowały się przy Al. (...) w K. obejmując swym zasięgiem miejsce przekazania pieniędzy przez E. K. (ul. (...) w K.), w czasie, w którym pokrzywdzona przekazała pieniądze oskarżonemu. Potwierdza to nagranie z monitoringu, z którego wynika, że oskarżony siedł za pokrzywdzoną, a następnie odebrał

od niej pieniądze (protokół oględzin - k. 380-401). Podczas okazania wizerunku pokrzywdzona E. K. wskazała, że oskarżony ma najwięcej cech wspólnych z mężczyzną, który odebrał od niej pieniądze (zeznania pokrzywdzonej - k. 405-407).

Oszustwo na szkodę K. G.

K. G. rozpoznał wizerunek oskarżonego (k. 209, 211-212), który w dniu 10 października 2019 r. w K. przy ul. (...) odebrał od niego trzy paczki banknotów owinięte gumką w łącznej kwocie 30 000,00 złotych. Zeznania świadka znajdują potwierdzenie w zapisie zabezpieczonego monitoringu.

Z uwagi na orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 02.06.2017 r. pod sygn. X K 725/16 karę 2 lat pozbawienia wolności (obejmującą cztery kary pozbawienia wolności: 6 miesięcy, 1 roku, 6 miesięcy oraz karę 8 miesięcy – cztery kary orzeczone z czego dwie kary za czyny przeciwko mieniu z art. 278 § 1 k.k.), wykonaną w dniu 25.01.2019 r. Sąd przyjął, że oskarżony zarzucanych mu

czynów dopuścił się w warunkach recydywy (art. 64 § 1 kk).			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. P. (1)	I, II, III, IV, V	I - IV	<p>Wymierzając oskarżonemu R. P. (1) karę, Sąd kierował się względami opisanymi w art. 53 § 1 k.k. tj. względami prewencji ogólnej oraz szczególnej, miał na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonego, baczył aby dolegliwość kary była adekwatna do wagi czynu i stopnia zawinienia.</p> <p>Czyny oskarżonego wyczerpywały znamiona przestępstw z art. 286 § 1 kk., który jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Każdego z czynów oskarżony dopuścił się w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k.</p> <p>Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą dorosłą, o wykształceniu średnim, zatem z pewnością zdawał sobie sprawę z przestępczego charakteru swoich czynów. Stąd stopień zawinienia należy ocenić jako wysoki. Działał on umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Sąd nie stwierdził, by zaszła jakakolwiek okoliczność,</p>

wpływająca na obniżenie stopnia zawinienia.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów w ocenie Sądu należało uznać za bardzo wysoki. Naruszone zostały istotne dobra jakim jest mienie osób pokrzywdzonych, a wysokość powstałych szkód jest wysoka. Zachowanie oskarżonego jest również naganne z tego powodu, że R. P. (1) oraz osoby z nim współdziałające wykorzystały zaufanie pokrzywdzonych do instytucji państwa, takich jak Policja czy Prokuratura.

Pokrzywdzeni zaufali osobom podającym się za funkcjonariuszy publicznych, a oskarżony to wykorzystał.

Oskarżony zarzucanych mu czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa (art. 64 § 1 kk). Nadto jest osobą wielokrotnie karaną (poza skazaniem koniecznym dla przyjęcia recydywy działania).

Wskazane okoliczności Sąd uznał za obciążające przy wymiarze kary. Sąd nie dopatrzył się przy tym żadnych okoliczności łagodzących. Oskarżony wprowadził podczas przesłuchania przed Sądem przyznał się do popełnienia części

zarzucanych mu czynów, jednakże to oświadczenie procesowe pozostawało w sprzeczności z później złożonymi przez niego wyjaśnieniami.

Całość powołanych okoliczności obciążających skłoniła Sąd do przyjęcia, że oskarżonemu winna zostać wymierzona kara pozbawienia wolności znacznie powyżej dolnego progu ustawowego zagrożenia. Na tej podstawie Sąd wymierzył oskarżonemu za każdy z czynów karę jednostkową 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 5 lat.

Sąd stanął na stanowisku, że wskazany powyżej wymiar kary będzie dla oskarżonego z jednej strony wymiernie dolegliwy, a tym samym uświadomi oskarżonemu, że jego czyny spotkał się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości, osiągając w ten sposób wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a w efekcie powstrzyma oskarżonego od naruszenia prawa w przyszłości, z drugiej zaś strony nie przekroczy stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów.

		<p>Sąd stanął też na stanowisku, że orzeczona w powyższym wymiarze kara będzie stanowiła również czytelny sygnał dla innych potencjalnych sprawców przestępstw przy wykorzystaniu metody „na wnuczka/policjanta”, że działania sprzeczne z prawem pozostają nieopłacalne i każdorazowo spotkają się z wymierną reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości, osiągając tym samym cele stawiane wymiarowi kary w zakresie prewencji ogólnej i wpływając na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.</p>
VII	<p>W związku z uznaniem oskarżonego winnym popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz:</p> <p>a. pokrzywdzonych E. i B. B. (1) kwoty 108 000 (stu ośmiu tysięcy) złotych,</p> <p>b. pokrzywdzonego K. G. kwoty 30 000 (trzydziestu tysięcy) złotych,</p> <p>c. pokrzywdzonej W. B. kwoty 40 000 (czterdziestu tysięcy) złotych,</p>	

	d. pokrzywdzonej E. K. kwoty 114 000 (stu czternastu tysięcy) złotych.		
VIII	Sąd działając na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych pod poz. 1-5 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/73/20/P (k.442).		
	IX		Sąd na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrot oskarżonemu dowodów rzeczowych opisanych pod poz. 6-41 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/74/20/P.
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. P. (1)	VI	I - IV	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie V Sąd zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 października 2019 r., godz. 00:25 do dnia 7 grudnia 2020 r.
6. inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>X</p>	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 1 580,00 (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt) złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług (...) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu na etapie postępowania przygotowawczego oraz sądowego.</p>	
<p>XI</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego R. P. (1) z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, zarówno wydatków postępowania jak i opłaty, przejmując je</p>	

	na rachunek Skarbu Państwa. Uiszczenie kosztów sądowych w sytuacji kiedy oskarżony jest zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami pokrzywdzonym Sąd uznał za zbyt uciążliwe.
6. Podpis	